Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Central (jud. Alexandru Ceban)
Dosarul nr. 2r-1272/25 (2-25064601-02-2r-27062025)

D E C I Z I E

29 ianuarie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Instanța compusă din:
Preşedintele completului, judecătorul Serghei Dimitriu
Judecători Violeta Gîrleanu și Constantin Roșca

soluționând *fără participarea părţilor*, recursul declarat de reprezentantul BC „MAIB” SA, Ion Pogor,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 12 mai 2025, prin care a fost respinsă cererea de asigurare a acțiunii,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de BC „MAIB” SA împotriva SC „Acvan Plus” S.R.L și Eugeniu Panaite privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

Circumstanțele cauzei:

La 06 mai 2025, BC „MAIB” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva S.C „Acvan Plus” S.R.L și Eugeniu Panaite privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Concomitent cu cererea de chemare în judecată, BC „MAIB” SA a înaintat și cerere privind aplicarea sechestrului asupra bunurilor și mijloacelor bănești, care aparțin cu drept de proprietate S.C „Acvan Plus” S.R.L și Eugeniu Panaite, în limita valorii pretențiilor din acțiune în sumă de 17 544,77 lei.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 12 mai 2025 a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de asigurare a acțiunii înaintată de partea reclamantă, în cauza civilă intentată în baza cererii de chemare în judecată depusă de BC „MAIB” SA către S.C „Acvan Plus” S.R.L și Eugeniu Panaite privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 02 iunie 2025, reprezentantul BC „MAIB” SA, Ion Pogor a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 12 mai 2025, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a încheierii instanței de fond, cu soluționarea problemei în fond și admiterea cererii privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, prin aplicarea sechestrului pe bunurile și mijloacele bănești, care aparțin cu drept de proprietate intimaților, în limita valorii pretenției înaintate din acțiune în sumă de 17 544,77 lei.

Argumentele recurentului:

În argumentarea cererii de recurs, reprezentantul recurentului a invocat că la pronunțarea încheierii, instanța de judecată a apreciat în mod eronat aspectele de fapt, ignorând aspectul privind existența unui risc real şi rezonabil al înstrăinării patrimoniului pârâților, în dauna executării unei eventuale hotărâri judecătorești la caz, dar şi aplicând în mod eronat normele de drept procesual-civil, care reglementează asigurarea acțiunii în procesul civil.

Menționează că la adoptarea încheierii recurate, instanța de judecată n-a ţinut cont de faptul, că la situația din 27.04.2025, datoria intimatului față de bancă, aferentă contractului de credit, constituia suma de 17 544,77 lei, iar, aceasta nu întreprinde careva acţiuni în vederea achitării datoriei față de bancă.

Astfel, în situația în care, conform contractului de credit încheiat, debitorul şi-a asumat obligaţia ca plățile, în vederea rambursării creditului, achitării dobânzii şi a comisionului de administrare să le efectueze lunar, or, la acordarea creditului, acesta a declarat un venit lunar, care aparent ar fi suficient pentru efectuarea plăților conform graficului stabilit, există o bănuială rezonabilă, că intimatul intenționat se eschivează cu rea-credință de la onorarea obligațiunilor asumate.

Din aceste considerente, afirmă cu certitudine, că probabilitatea recuperării datoriei în cazul unei eventuale hotărâri adoptate în favoarea băncii scade considerabil sau chiar face imposibilă recuperarea datoriei dacă nu vor fi întreprinse măsuri, în vederea asigurării executării acesteia.

La soluționarea problemei de asigurare a acţiunii, instanța de fond urma să ţină cont de principiul contradictorialității şi egalității părților în drepturile procedurale prevăzute de art. 26 din Codul de procedură civilă, astfel, încât nici una din părţi să nu fie avantajată sau defavorizată în raport cu cealaltă.

Instanța de judecată n-a ținut cont de cele invocate de către BC „MAIB" SA, considerând că cererea este lipsită de suport probant.

În încheierea recurată, instanța nu face referire la motivele care au determinat-o de a respinge cererea de asigurare a acţiunii înaintată de BC „MAIB" SA și respingând cererea BC „MAIB" SA privind asigurarea acțiunii, n-a dat explicații la toate cerințele invocate de către BC „MAIB" SA referitoare la aplicarea dispozițiilor privind asigurarea acțiunii, or, în cazul în care instanța de judecată se abţine de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat, acest fapt se va considera o încălcare a art.6, par. 1 din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor omului.

Din cele expuse rezultă, că neluarea măsurilor de asigurare a acțiunii va face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti adoptată pe cauza dată, iar, acest lucru ar cauza BC „MAIB" SA un prejudiciu material.

Susține că prin neasigurarea acțiunii înaintate de BC „MAIB" SA privind încasarea datoriei, instanța de fond nu a asigurat un echilibru între interesele părților cointeresate, astfel, fiind, încălcate drepturile băncii, care pretinde apărarea dreptului încălcat, inclusiv prin asigurarea acţiunii.

Termenul de declarare a recursului:

În corespundere cu prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, *termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.*

Din actele cauzei rezultă că încheierea recurată a fost emisă la 12 mai 2025, fiind remisă la adresa de email al reprezentantului recurentului la data de 26 mai 2025, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică de la f.d. 32.

Astfel, recursul declarat la data de 02 iunie 2025 de către reprezentantul BC „MAIB” SA, Ion Pogor împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 12 mai 2025, se consideră a fi depus în termen.

Aprecierea instanţei de recurs:

Analizând legalitatea și temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de reprezentantul recurentei și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că recursul este neîntemeiat și pasibil de a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, *recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.*

În baza art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, *instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.*

În acord cu prevederile art. 174 Cod de procedură civilă, *la cererea participanţilor la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti.*

În temeiul art. 175 alin. (1) și (2) Cod de procedură civilă, *în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept:*

a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane;

a[1]) să noteze acţiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pîrîtului;

b) să interzică pârâtului săvîrşirea unor anumite acte;

c) să interzică altor persoane săvîrşirea unor anumite acte în privinţa obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pîrît sau îndeplinirea unor alte obligaţii faţă de el;

d) să suspende vînzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acţiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar);

e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară.

Judecătorul sau instanţa dispune, la cererea participanţilor la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acţiunii care să corespundă scopurilor specificate la art.174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acţiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depăşeşte valoarea acţiunii.

În conformitate cu art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă, *în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.*

În acest context, Colegiul notează că asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare fiind pusă pe seama solicitantului,

care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea instanței de judecată.

Astfel, Colegiul subliniază că pentru a dispune aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu este suficientă acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată, ci este necesar ca judecătorul sau instanța de judecată să stabilească, în baza probelor și argumentelor prezentate de reclamant, că neluarea unor astfel de măsuri ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În această ordine de idei, Colegiul reține că stabilirea oricărei restricții față de pârât, prin măsurile de asigurare a acțiunii, se permite doar în cazuri excepționale, în baza unor temeiuri expres prevăzute de Codul de procedură civilă.

Instanța de recurs relevă că la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, judecătorul urmează să verifice: raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor de asigurare; dacă există pericolul in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între părțile cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurent, Colegiul costată că instanța de fond corect a reținut starea de fapt și corect a aplicat cadrul legal situației.

Astfel, Colegiul notează că obiectul litigiului dedus judecății îl constituie încasarea solidară din contul intimaților S.C ,,Acvan Plus” S.R.L și Eugeniu Panaite în beneficiul recurentului BC ,,MAIB” SA, a datoriei în sumă de 17 544,77 lei, formată în baza contractului de credit bancar, contractat de către S.C ,,Acvan Plus” S.R.L, precum și în baza contractului de fidejusiune prin care Eugeniu Panaite și-a asumat obligația să răspundă în aceiași măsură ca și S.C ,,Acvan Plus” S.R.L în fața BC ,,MAIB” SA pentru onorarea integral a obligațiilor aferente contractului de credit bancar.

Prin cererea de aplicare a măsurilor de asigurare, BC ,,MAIB” SA a solicitat aplicarea sechestrului în limita valorii sumei solicitate de 17 544,77 lei pe bunurile și mijloacele bănești, care aparțin cu drept de proprietate intimaților S.C ,,Acvan Plus” S.R.L și Eugeniu Panaite.

La caz, Colegiul judiciar apreciază ca fiind corectă și legală soluția primei instanțe privind netemeinicia cererii de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, or, prin prisma art. 174 Cod de procedură civilă, scopul aplicării măsurilor de

asigurare a acțiunii rezidă din necesitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești.

Aderent, instanța de recurs constată că cererea de aplicare a măsurii de asigurare a acțiunii înaintată de BC „MAIB” SA nu este motivată în fapt, potrivit exigențelor prevăzute de art. 177 alin. (1) din Cod de procedură civilă, primei instanțe, precum și instanței de recurs, nefiindu-i prezentate suficiente argumente, care ar atesta în mod cert, faptul că neaplicarea măsurii de asigurare a acțiunii ar putea face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judiciare de admitere a acțiunii.

Mai mult, instanța de recurs evidențiază că reprezentantul recurentului nu a prezentat careva probe, care să demonstreze existența riscului imposibilității punerii în executare a eventualei hotărârii judiciare de admitere a acțiunii.

Astfel, în speță, Colegiul civil conchide că instanța de fond corect a reliefat că argumentele invocate de către reclamant constituie doar presupuneri bazate pe ignorarea de către pârâți a solicitării despre remedierea încălcărilor pretinse de partea reclamantă, or, aceste elemente sunt comune tuturor situațiilor litigioase.

În același timp, Colegiul subliniază că simpla existență a unor divirgențe între părțile litigante, nu pot servi drept temei pentru aplicarea măsurii de asigurare în lipsa unui suport probant, mai mult că temeinicia acesteia necesită a fi probată în cadrul procesului judiciar.

În asemenea circumstanțe, Colegiul reține că BC „MAIB” SA urma să demonstreze prin circumstanțe reale şi probe pertinente şi concludente faptul că în caz de neinstituire a măsurii asigurătorii s-ar crea imposibilitatea executării hotărârii judecătorești, or, pe lângă faptul că scopul măsurilor de asigurare este de a conserva o anumită situație legală sau de fapt pentru a proteja drepturile părții interesate, acestea urmează a fi proporționale, adică ingerințele în drepturile pârâtului trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecția anticipată a drepturilor reclamantului.

Prin urmare, în contextul celor relatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că prima instanță justificat și argumentat, cu pronunțarea asupra tuturor aspectelor importante, având în susținere cadrul legal aplicabil speței, corect a ajuns la concluzia de a respinge cererea depusă de BC „MAIB” SA.

Subsecvent, Colegiul judiciar apreciază critic argumentele reprezentantului recurentului privitor la imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești. Or, argumentele reprezentantului reclamantului/recurent urmau să fie din start temeinice și bine justificate, cu suport probatoriu, să provoace de la bun început o îndoială întemeiată a unui pericol privind crearea unei imposibilități de executare a hotărârii.

În același context, Colegiul civil notează că nu este suficientă simpla expunere a circumstanţelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de netemeinicie pe care se întemeiază, precum şi dezvoltarea lor. Motivarea recursului presupune nu doar exprimarea nemulțumirii faţă de actul de dispoziţie pronunţat de prima instanță, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părţii, instanţa a pronunţat o încheiere neîntemeiată. Condiţia legală a expunerii motivelor de recurs implică determinarea greşelilor anume imputate primei instanţe, o justă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum şi indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea reprezentantului recurentului în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția primei instanțe, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor, care ar impune casarea actului de dispoziție.

Reieşind din faptul, că încheierea contestată a fost adoptată cu respectarea normelor de drept procedural și material, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru a ajuns la concluzia că recursul declarat de reprezentantul BC „MAIB” SA, Ion Pogor urmează a fi respins, cu menținerea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 12 mai 2025.

În conformitate cu art. 425, art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de reprezentantul BC „MAIB” SA, Ion Pogor.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 12 mai 2025, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de BC „MAIB” SA împotriva S.C „Acvan Plus” S.R.L și Eugeniu Panaite privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul Serghei Dimitriu

judecători Violeta Gîrleanu

Constantin Roșca